

נותן שני קולות יחד, אחד עליון ואחד תחתון, והכל יחד - אף כנסת ישראל מתעוררת למעלה ומתעוררת למטה, והכל בפעם אחת ובקול אחד.

והיננו שפכתוב, (שם פג) אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל. אל תחרש, מלהתעורר למעלה. ואל תשקט, מלהתעורר למטה, הכל יחד.

בע"ז בדיוקן עליון, צדיק, גבור, שומר ברית. והתגבר על יצרו, ונקרא גבור חיל, ודאי שצדיק היה.

ואם תאמר, וכי מי קרוב לכנסת ישראל? זה צדיק! והרי כתוב, יש גואל קרוב ממני, ומי הוא? אלא ודאי גואל קרוב ממני זה האור הראשון שנקרא טוב, שפכתוב (בראשית א) וירא אלהים את האור כי טוב.

א"ת האור - בגימטריא תור"ה, שנקראת לקח טוב. ואף צדיק נקרא טוב כמותו, שפכתוב (ישעיה א) אמרו צדיק כי טוב. וזהו קרוב, והקדים לאותו הטוב של צדיק. ועל זה כתוב קרוב ממני, שאני והוא טוב. ועל זה, אם יגאלך טוב יגאל, שהוא קרוב ממני, הוא שהתחיל והקדים והתעורר להתחבק בראשונה, והרי הוא קרוב, שפכתוב (בראשית כט) וישק יעקב לרחל.

והנעמי מודע לאישה, מודע לה היה צריך להיות, שהרי המלך שהשלוש שלו שנינו. מי המלך שהשלוש שלו? צדיק.

א"ת כמו העולם הבא, לא בא ולא מתגלה אלא מאותה המחשבה העליונה שעומדת עליו, אף כאן צדיק באותו הגון ממש של אותה מחשבה עליונה. ומה שמו? אלימלך. כמו שהמלך העליון שמח אל העולם הבא

תור דא יתבא תרין קלין פחדא, חד עילאה וחד תתאה, וכולא פחדא. אוף כנסת ישראל, אתערת לעילא ואתערת לתתא, וכלא בזמנא פחדא, ובקול פחדא.

והיננו דכתיב, (שם פג ב) אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל. אל תחרש, מלאתערא לעילא. ואל תשקט, מלאתערא לתתא, פלא פחדא.

בוע"ז בדיוקנא עילאה, צדיק, גבור, נטר ברית. ואתתקף על יצריה. ואתקרי גבור חיל, ודאי צדיק הוה.

ואי תימא, וכי מאן קרוב לגבי כנסת ישראל, דא צדיק, והא כתיב, יש גואל קרוב ממני, ומאן איהו. אלא ודאי גואל קרוב ממני, דא אור קדמאה, דאקרי טוב. דכתיב, (בראשית א ד) וירא אלהים את האור כי טוב.

א"ת האור, בגימטריא תור"ה. דאתקרי (משלי ד ב) לקח טוב. ואף צדיק, איקרי טוב פותיה. דכתיב, (ישעיה ג י) אמרו צדיק כי טוב. ודא הוא קרוב ואקדים לההוא טוב דצדיק. ועל דא כתיב קרוב ממני, דאנא ואיהו טוב. ועל דא, אם יגאלך טוב יגאל, דהוא קרוב ממני, הוא דשארי ואקדים ואתער לאתחבקא בקדמיתא והא איהו קרוב, דכתיב (בראשית כט יא) וישק יעקב לרחל.

והנעמי מודע לאישה, מודע לה מפעי ליה, דהא מלך שהשלוש שלו תגינן, מאן מלך שהשלוש שלו? צדיק.

א"ת כגוונא דעלמא דאתי, לא אתא ולא אתגלי אלא מההיא מחשבה עילאה, דקיימא עליה. אוף הכא צדיק, בההוא גוונא ממש דההיא מחשבה עילאה. ומה שמייה אלימלך. כגוונא דמלך עילאה, חדי לגבי

עֲלָמָא דְאִתִּי, וְשָׁלִיט עָלֶיהָ. אִף הָכָא צְדִיק, מוֹדֵעַ וְאַשְׁתְּמוּדֵעַ לְגַבְיָהּ, לְמִיחָדִי, וְלְמַהוּי לְהֵהוּא מְלֶךְ תַּתְּאָה, בְּהֵהוּא גְוֹנָא מְמַשׁ.

וְעַרְ דָּא אִתְקַרֵי בּוּע"ז, בִּיהַ תְּקִיף לְנִטְלָא כָּל עֵינּוּגֵי גּוּפָא, וְכָל שְׁפָר גּוּפָא, וְעֵיל תַּמָּן. וּמַהוּ אֵעִיל תַּמָּן. כָּל זֶרְעָא דְדוֹד, וְכָל תִּיקוּנֵי מְלָכִין, וּפְקוּדֵי אֹרְיִיתָא, וְעַל דָּא בִיהַ תְּקִיף, וְלֹא חֵלִישׁ. חֵי לְעַלְמִין, לְמִיָּהוּי בּוּע"ז לְנִטְלָא כָּל תִּיאֻבְתִּין, וְכָל עֵינּוּגִין, וְכָל שְׁפָר גּוּפָא, וִיְהִיב לָהּ.

וְהַשְׁתָּא שְׁרִיאַת רוּת לְאַתְקַרְבָּא (לְאַתְקַרְבָּא) בְּעֲלָמָא זְעִיר זְעִיר, עַד דְאַתְחַבְרַת בִּיהַ בְּבוּע"ז.

וְכֵן קִיוּמָא דְמַגִּילָהּ זֶה, נְעַמִי וּבּוּע"ז וְרוּת אֵינוּן. בְּתוּב, (ש"ס ה"כב) וְיִתְהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים וְאֵינְנוּ

פִּי לְקַח אֶתוֹ אֱלֹהִים, מִגּוֹ עֲלָמָא דָּא דְבָנֵי נֶשֶׁא. וְאַתְמַשֵּׁךְ חֲנוּךְ זְעִיר זְעִיר, עַד

דְאַתְעַבְדַּד מַה דְאַתְעַבְדַּד, וְשְׂאֵרֵי בְדוּכְתִיָּה כְּדָקָא זְאוּת. מַטְטֵרוּן רְבֻרְבָּא וְתַקִּיפָא, מְמַנָּא

דְאַנְפִּין, (מ"ט טוֹרִין רְבֻרְבִין מִינְהָ אִתְכַּפִּיין) דְמִינִיָּה אִזְדַּעְזַעְן עֵילְאִין וְתַתְּאִין, וְשָׁלִיטִין וְשִׁמְשִׁין

עֵילְאִין דְקָרִיבִין לִיהַ, לְשִׁלְטָאָה, וְלֹאֲפָקָא מִינִיָּה חֵילָא וְעֵטְרִין קְדִישִׁין.

אוּף הָכָא נְמִי כְּגוֹנָא דָּא, מְשִׁיף קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא רוּת אַבְתְּרִיָּה, וְנִטְלָה לָהּ מְשָׁאָר עַמִּין,

וְקָרַב לָהּ לְגַבְיָהּ, לְאַפְקָא מִינֶה חֵילִין וּמְשָׁרִיין קְדִישִׁין.

חֲנוּךְ עֵבִיד לִיהַ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, בְּזִימְנָא דְנִטְיִיל לִיהַ מֵאַתְרִיָּה, תְּפַקִּידוּ בְּדְבִיקוּ

כְּדָקָא חֲזִי, בְּעֵטְוֵרָא דְרוּחַ עֵילְאָה. וְקָרָא לִיהַ נְעַר. וּבְגִינִיָּה, כָּל נְעָרָה כְּתוּב נְעַר. וְקִיּוּמָא (נ"א

לְרוּחַ) לְגַבְיָהּ עֵילְאָה וְתַתְּאָה. לְגַבְיָהּ עֵילְאָה בְּהֵיָא (נ"א מֵהֵיָא) רוּחַ עֵילְאָה. תַּתְּאָה בְּהֵהוּא

וְשׁוֹלֵט עָלָיו, אִף כָּאן הַצְדִּיק נוֹדֵעַ וּמְכַר אֶלָיו, לְשִׁמַּח וְלִהְיוֹת לְאוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ הַתַּחְתּוֹן, בְּאוֹתוֹ הַגּוֹן מְמַשׁ.

וְעַרְ כֵּן נִקְרָא בְּע"ז, כּוּ הוּא תְּקִיף לְטַל אֶת כָּל עֵינּוּגֵי הַגּוּף וְכָל יְפֵי הַגּוּף, וְנִכְנָס לְשֵׁם. וּמַהוּ מְכַנֵּס לְשֵׁם? כָּל זֶרְעוֹ שֶׁל דּוֹד, וְכָל תְּקוּנֵי הַמְּלָכִים וּמִצְוֹת הַתּוֹרָה, וְעַל כֵּן כּוּ הוּא תְּקִיף וְלֹא חֵלֵשׁ. חֵי לְעוֹלָמִים, לִהְיוֹת בְּע"ז לְטַל כָּל הַתְּשׁוּקוֹת וְכָל הָעֵינּוּגִים וְכָל יְפֵי הַגּוּף, וְנוֹתֵן לָהּ.

וְכַעַת הַתְּחִילָה רוּת לְהִתְקַרֵב (לְהַבְנוֹת) בְּעוֹלָם מְעַט מְעַט, עַד שֶׁהִתְחַבְּרָה עִם בְּעוֹז. וְכֵן הַקִּיּוּם שֶׁל הַמַּגִּלָּה הַזֶּה - נְעַמִי וּבְעוֹז וְרוּת הֵם.

כְּתוּב (בְּרַאשִׁית ה') וְיִתְהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים וְאֵינְנוּ כִּי לְקַח אֶתוֹ אֱלֹהִים, מִתּוֹךְ הָעוֹלָם הַזֶּה שֶׁל בְּנֵי אָדָם. וְנִמְשָׁךְ חֲנוּךְ מְעַט מְעַט, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה מַה שֶׁנַּעֲשֶׂה, וְשִׁהָה בְּמִקוּמוֹ כְּרַאוּי. מַטְטֵרוּן הַגְּדוֹל

וְחִזְקוּ, הַמְּמַנָּה שֶׁל הַפְּנִים, (מִטְּ הַרִים גְּדוֹלִים, מִמְּנוּ נִכְנְעִים) שֶׁמְמַנְנוּ מְזַדְעָזְעִים עֵלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְשָׁלִיטִים וְשִׁמְשִׁים עֵלְיוֹנִים וְשָׁקֵרוּבִים לוֹ, לְשִׁלֵּט וְלְהוֹצִיא מִמְּנוּ כַּח וְעֵטְרוֹת קְדוּשׁוֹת.

אִף כָּאן גַּם כְּמוֹ זֶה מְשִׁיף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת רוּת אַחֲרָיו, וְנִטְלָה מְשָׁאָר הָעַמִּים, וְקָרַב אוֹתָהּ אֵלָיו, לְהוֹצִיא מִמֶּנָּה צְבָאוֹת וּמַחְנוֹת קְדוּשִׁים.

אֶת חֲנוּךְ עֲשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזִמְן שֶׁנִּטְלוּ מִמְּקוּמוֹ, תְּפַקִּידוּ בְּדְבִיקוֹת כְּרַאוּי, בְּעֵטְוֵר שֶׁל הָרוּחַ הָעֵלְיוֹנָה. וְקָרָא לוֹ נְעַר. וּבְשִׁבִילוֹ כָּל נְעָרָה כְּתוּב נְעַר. וְעוֹמֵד (לְרוּחַ) אֲצִלוֹ עֵלְיוֹן וְתַחְתּוֹן. אֶל הָעֵלְיוֹן, בְּאוֹתָהּ (מֵאוֹתָהּ) הָרוּחַ הָעֵלְיוֹנָה. הַתַּחְתּוֹן כְּלוּל בְּאוֹתָהּ (מֵאוֹתָהּ)

אֶת חֲנוּךְ עֲשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזִמְן שֶׁנִּטְלוּ מִמְּקוּמוֹ, תְּפַקִּידוּ בְּדְבִיקוֹת כְּרַאוּי, בְּעֵטְוֵר שֶׁל הָרוּחַ הָעֵלְיוֹנָה. וְקָרָא לוֹ נְעַר. וּבְשִׁבִילוֹ כָּל נְעָרָה כְּתוּב נְעַר. וְעוֹמֵד (לְרוּחַ) אֲצִלוֹ עֵלְיוֹן וְתַחְתּוֹן. אֶל הָעֵלְיוֹן, בְּאוֹתָהּ (מֵאוֹתָהּ) הָרוּחַ הָעֵלְיוֹנָה. הַתַּחְתּוֹן כְּלוּל בְּאוֹתָהּ (מֵאוֹתָהּ)

נ"א משהיא) פלילו, דאתפלל מסטרא פלה פלוה דאתנטל מתתא.

ועל דא, שולטנו דיליה בתרין סטריין, אחידא לתתא ואחידא לעילא. פתיב, (משלי כב ו) חנוף לנער על פי דרכו גם פי זקין לא יסור ממנה. חנוף לנער, דא הוא מטטרו"ן, דמשוף ליה קודשא בריה הוא מתתא, ואנהיג ביה על פי (לגבי תתא) דרכו, לפום אורחיה דלתתא. אי נמי על פי דרכו, בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו. גם פי זקין, דכתיב (תהלים לו כה) נער הייתי גם זקנתי. ותנינן, האי קרא שר העולם אמרו. ועל דא, גם פי זקין לא יסור, לא יעדי מההוא אורח, בגין לאתמשבא לתתא.

ואנא שמענא מרבי אלעזר ברבי שמעון, דקא מפרש לה בגוונא דא. ומתבא אשתמע פולא. בכו רבי נהוראי ורבי יודאי, ואמרו, מאן דחמי זנביה דאריה ודחיל, כל שפן מאן דחמי אריה ממש.

קמו ונשקוהו, אמר להם, שמי ייסא זעירא. אמרו, ודאי דא רבי ייסא זעירא, דמתחבקא (דמתחבקא) תדיר מעפרא דבוסמין דרבי שמעון בן יוחאי.

פתח רבי נהוראי ודרש, (שה"ש יז י) וחפף פיין הטוב הולך לדודי למישרים. וחפף, אלו תלמידי חכמים, שהם פיין הטוב. מה יין הטוב עומד בכאן וריחו הולך למרחוק. אף תלמידי חכמים, הם במקום אחד, ותורתם הולכת למרחוק בכל מקום.

ואף כשהם בקבר, שפתותיהם רוחשות תורתן. הדא הוא דכתיב, (שם) דובב שפתי ישנים. כל שפן במקום שעומדים על אחת כמה וכמה. דהא אפילו מלאכי השרת, אין להם פח לעמוד לפניהם.

התפללות, שנכלל מצד הכלה הכלולה שנטל מלמטה.

ועל כן שלטנו בשני צדדים, אחוז למטה ואחוז למעלה. כתוב (משלי כב) חנוף לנער על פי דרכו גם פי זקין לא יסור ממנה. חנוף לנער, זה הוא מטטרו"ן, שמשוף אותו הקדוש ברוך הוא מלמטה, והנהיג אותו על פי (אל התחתונים) דרכו, לפי דרכו שלמטה. או גם על פי דרכו, בדרך שאדם רוצה לילך - מוליכים אותו. גם פי זקין, שכתוב (תהלים לו) נער הייתי גם זקנתי. וישנינו, הפסוק הזה שר העולם אמרו. ועל זה, גם פי זקין לא יסור, ולא יסור מאותו הדרך, כדי להמשוף למטה.

ואני שמעתי מרבי אלעזר ברבי שמעון, שמפרש אותה בצורה הזו, ומכאן הכל נשמע. בכו רבי נהוראי ורבי יודאי ואמרו, מי שרואה את זנבו של האריה ופוחד, כל שפן מי שרואה את האריה ממש.

קמו ונשקוהו. אמר להם, שמי ייסא הקטן. אמרו, ודאי שזה רבי ייסא הקטן, שמתחבק (מתחבק) תמיד מעפר הבשמים של רבי שמעון בר יוחאי.

פתח רבי נהוראי ודרש, (שיר ז) וחפף פיין הטוב הולך לדודי למישרים. וחפף - אלו תלמידי חכמים, שהם פיין הטוב. מה יין הטוב עומד בכאן וריחו הולך למרחוק - אף תלמידי חכמים הם במקום אחד, ותורתם הולכת למרחוק בכל מקום.

ואף כשהם בקבר, שפתותיהם רוחשות תורתן. זהו שכתוב (שם) דובב שפתי ישנים. כל שפן במקום שעומדים עמודי עולם על אחת כמה וכמה, שהרי אפלו מלאכי השרת אין להם פח לעמוד לפניהם.

דְּהָא זִימְנָא חָדָא הָוָה דְּכָר בְּלוּד, אֶתְא רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי לְמַתָּא. אֲמָרוּ לִיה לְרַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, מָאי נַעֲבִיד. קָם וְעָבַר בְּמַתָּא,
וְחָמָא בְּנֵי נָשָׂא שְׂכִיבָן. אָמַר, כָּל הָאִי בְּמַתָּא,
וְאֵנָּא הָכָא, גְּזַרְנָא דְּלִיבְטַל.

שְׁמַעוֹ בְּרַת קָלָא דְּהוֹת אֲמָרָה, פּוֹקוּ מֵהָכָא,
דְּהָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי הָכָא,
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גּוֹזֵר וְהוּא מְבַטֵּל. הָוָה
תְּפָן ר' חֲנִינְא, אֶתְא וְאָמַר לִיה לְרַבִּי מְאִיר,
אָמַר לִיה רַבִּי מְאִיר, שְׂבַחָא דִּילִיָּה מִן יָכוֹל
לְמִיקָם בֵּיה, מִי לָאו (ג'דול) כְּמִשָּׁה.

פְּתַח וְאָמַר, (במדבר יז יא) וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֶל אֶהְרֹן
קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל
הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים קְטֹרֶת. וַיְכַתֵּיב, וַיִּקַּח אֶהְרֹן וְגו'.

וַיְכַתֵּיב, וְהִנֵּה הַחֹל הַנֶּגֶף בְּעָם. וַיְכַתֵּיב, וַיַּעֲמֵד
בֵּין הַמַּתִּים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר (דף קד ע"ב)

הַמַּגֵּפָה. פּוֹלִי הָאִי אֲצַטְרִיף לִיה לְמִשָּׁה
לְמַטְרַח. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּמִימְרֵיהּ,
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גּוֹזֵר, וְהוּא מְבַטֵּל מוֹתָנָא.
אָמַר לוֹן ר' יִיסָא, הוּאִיל וְאִיתְעָרִית בְּהַנִּי
מִלִּין דְּרוֹת נְתַעֲסַק בְּהַנִּי מִלִּין עֵילְאִין

דְּחֻכְמָתָא. אֲמִינָא, דְּהָא רוֹת כְּשִׁירָה הֵיטָה.
אָמַר לִיה רַבִּי יוֹדָאי, אַף עַל גַּב דְּכְשִׁירָה הֵיטָה,
לֹא נִיפְר כְּשִׁרוּתָהּ, עַד דְּדַבְּקָה בְּאוֹתוֹ צְדִיק.

בּוֹא וּרְאֵה, כְּשִׁירָה מְכַל אוֹמוֹת רוֹת. מָה אָמַר
לָהּ בּוּעֵז. אֵל תִּלְכִי לְלֶקֶט בְּשָׂדֵה אַחַר

וְגו', וְכֹה תִדְבְּקִין עִם נְעֻרְתִּי. מָה אֲמָרָה הִיא.
גַּם אָמַר לִי עִם הַנְּעָרִים אֲשֶׁר לִי תִדְבְּקִין. פִּיּוֹן
שְׂרָאָתָה חֲמוּתָה כְּף, אֲמָרָה לָהּ, לָאוּ הָכִי. טוֹב
בְּתִי כִי תִצְאִי עִם נְעֻרוֹתָיו וְלֹא עִם הַנְּעָרִים.

אָמַר רַבִּי יִיסָא, חֶסֶד וְשְׁלוֹם לְצַדִּיקָתָה זֹו מִדְּבָרֵי
גְּנָאִי, כְּשִׁירָה הֵיטָה. דְּהָכִי אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן, כְּתִיב, וַיֹּאמֶר לָהּ בּוּעֵז הֲלֹא שְׁמַעְתָּ

שְׁהָרִי פַעַם אַחַת הָיָה דְּכָר בְּלוּד.
כָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי לְעִיר.
אֲמָרוּ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, מָה
נַעֲשֶׂה? קָם וְעָבַר בְּעִיר, וּרְאָה בְּנֵי
אָדָם מַתִּים. אָמַר, כָּל זֶה בְּעִיר,
וְאֵנִי כָּאן?! גּוֹזְרֵנִי שְׁיִתְבַּטֵּל.

שְׁמַעוֹ בְּת קוֹל שְׁהִיטָה אוֹמְרָת:
צִאוּ מִכָּאן, שְׁהָרִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
יוֹחָאי כָּאן, שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
גּוֹזֵר - וְהוּא מְבַטֵּל. הָיָה שֵׁם רַבִּי
חֲנִינְא. כָּא וְאָמַר לְרַבִּי מְאִיר.
אָמַר לוֹ רַבִּי מְאִיר, מִי יָכוֹל לַעֲמֵד
בְּשַׁבְּחוֹ אִם לֹא (ג'דול) כְּמוֹ מִשָּׁה?
פְּתַח וְאָמַר, (במדבר יז יא) וַיֹּאמֶר מִשָּׁה
אֶל אֶהְרֹן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְתֵן
עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים
(ע'ליה) קְטֹרֶת. וַיְכַתֵּיב (שם) וַיִּקַּח
אֶהְרֹן וְגו'. וַיְכַתֵּיב (שם) וְהִנֵּה הַחֹל
הַנֶּגֶף בְּעָם. וַיְכַתֵּיב וַיַּעֲמֵד בֵּין
הַמַּתִּים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר
הַמַּגֵּפָה. כָּל זֶה צְרִיף לוֹ לְמִשָּׁה
לְטְרַח. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי
בְּמִאֲמָרוֹ - הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
גּוֹזֵר, וְהוּא מְבַטֵּל אֶת הַמַּגֵּפָה.

אָמַר לָהֶם רַבִּי יִיסָא, הוּאִיל
וְהַתְעוּרְתִּי בְּדַבְּרִים הִלְלוּ שֶׁל
רוֹת, נְתַעֲסַק בְּדַבְּרִים הִלְלוּ
הַעֲלִיּוֹנִים שֶׁל חֻכְמָה, אֲמָרְתִּי,
שְׁהָרִי רוֹת הֵיטָה כְּשִׁירָה. אָמַר לוֹ
רַבִּי יוֹדָאי, אַף עַל גַּב שְׁהִיטָה
כְּשִׁירָה, לֹא נִכְרָה כְּשִׁרוּתָהּ, עַד
שְׂדַבְּקָה בְּאוֹתוֹ הַצְּדִיק.

כָּא וּרְאֵה, כְּשִׁירָה מְכַל הָאֲמוֹת
רוֹת. מָה אָמַר לָהּ בּוּעֵז? (רות) אֵל
תִּלְכִי לְלֶקֶט בְּשָׂדֵה אַחַר גּו', וְכֹה
תִדְבְּקִין עִם נְעֻרְתִּי. מָה הִיא
אֲמָרָה? גַּם אָמַר לִי עִם הַנְּעָרִים
אֲשֶׁר לִי תִדְבְּקִין. פִּיּוֹן שְׂרָאָתָה
חֲמוּתָה כְּף, אֲמָרָה לָהּ, לֹא כְּף,
טוֹב בְּתִי כִי תִצְאִי עִם נְעֻרוֹתָיו
וְלֹא עִם הַנְּעָרִים.

אָמַר רַבִּי יִיסָא, חֶסֶד וְחִלְלָה
לְצַדִּיקָתָה הַזֹּו מִדְּבָרֵי גְּנָאִי, כְּשִׁירָה
הֵיטָה. שְׂכָף אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,